

»Ja,« sagde Fru Bertha og lagde Pennen væk.
 »Du talte i Aftes om, at du havde følt dig skuffet af Storeholt og helst vilde bort herfra saa snart det lod sig gøre. Jeg vil sige dig, det er gaaet mig aldeles paa samme Maade. Jeg føler alting saa uhyggelig forandret siden sidst, og det piner mig usigeligt. Jeg kan heller ikke holde ud at se paa John og Vilhelmine, og denne Frøken Søholm er vist ikke saa dum som hun lader. Hende skal man aabenbart tage sig iagt for. Dersom du vil som jeg, saa rejser vi herfra hurtigst muligt.«

Jytte havde taget en Bog fra Bordet og stod og bladede i den.

»Hvor mener du saa, vi skulde rejse hen?«

»Vi kan jo f. Eks. tage til Fanø. Saa kan du bruge Badene der. Det vil du sikkert have godt af.«

»Men gaar det an for Johns Skyld? Det vil dog vist gøre ham ondt.«

»Aa, John har saa meget for i denne Tid. Jeg tror slet ikke han vil tænke over det.«

»Men maa vi dog ikke i det mindste vente, indtil Enslev har været her?«

»Det finder jeg ikke engang nødvendigt. Det mente du jo ogsaa selv igaar.«

Jytte huskede det godt. Hun undrede sig kun over, at det ikke var længere siden.